

Oude Kerk, zondag 4 februari 2024

Z.W.O.- dienst

ds. Johan Meijer

gelezen: II Korinthiërs 11:19 – 12:9 Evangelielesing Lucas 8: 4-15

titel: One Day

overdenking

*Gemeente van onze Heer Jezus Christus,
Lieve mensen van God*

|

Na de overdenking kunnen we luisteren en kijken naar een indrukwekkende opname van het lied 'One Day' van de zanger Matisyahu, die samen zingt met talloze anderen in een groot koor dat samenkwam in Haifa, mensen met zeer uiteenlopende afkomsten en religies.

*Op een dag zal dit alles veranderen,
behandel mensen gelijkwaardig,
stop het geweld, klaar met de haat.
Op een dag zullen we allen vrij zijn en trots
om onder de zelfde zon te zijn,
trotse liederen van vrijheid zingend.*

*En heel mijn leven heb ik gewacht,
heb ik gebeden om de mensen te zeggen
dat we niet meer willen vechten,
dat er geen oorlogen meer zijn
en al onze kinderen samen kunnen spelen.*

Toen we als Raad van Kerken op 29 oktober een stiltebijeenkomst organiseerden vanuit de verbijstering om de oorlog in Israël en Gaza, klonk dit lied ook. We hadden geen woorden voor de verbijstering, maar door dit lied konden we uiten waar ons aller verlangen ligt: een wereld in vrede en harmonie. Zo anders dan de werkelijkheid, ook die van de afgelopen dagen en uren, getuige ook nu weer de vreselijke berichten die onder andere vanuit het Midden Oosten tot ons komen. Vandaag collecteren we in deze ZWO-dienst voor noodhulp in Gaza en Israël, voor slachtoffers, volwassenen en kinderen.

II

Zei ik dat nou echt, zojuist? 'waar ons aller verlangen ligt: een wereld in vrede en harmonie?' Hoorde je dat ook? Enerzijds is het ons aller verlangen, toch? Anderzijds lijkt dat vreedzame denken veel weerbarstiger te zijn in werkelijkheid. Als er belangen komen kijken. Als je eigenbelang op het spel staat. Als de ander te veel ruimte dreigt in te nemen. De ander van een andere kleur, van een ander geloof, van een andere generatie. Dromen van een vreedzaam samenleven en er over spreken en zingen is zo mooi en voelt zo goed, maar wat als het in jouw eigen achtertuin is, of in jouw eigen woonwijk? Ben je dan nog zo vreedzaam en liefdevol? Je zingt in de kerk: 'en laat ons trouw de weg begaan tot allen die ons verre staan en laat ons zonder vrezen de minste willen wezen'. Maar als niemand het ziet of hoort gaat jouw rode potlood toch een rondje rood maken, waar je je verder maar niet in het openbaar over uit, of durft te uiten.

III

Het Goede Woord van God mag dan nog zo Goed zijn, en mooi en vreedzaam, maar er zijn vele redenen om dat Goede Woord te weerstaan. Jezus heeft het daarover in zijn gelijkenis over de zaaier. Een deel van het Goede Woord, dat goede zaad, wordt door de vogels opgepikt en en opgevreten. Met andere woorden het komt niet eens in de aarde, zo vluchtig is het. Geloof dat de diepgang heeft van een surfplank.

Een deel op rotsachtige bodem. Het heeft bodem, het maakt kans, maar het is er te droog om werkelijk wortel te schieten. Gebrek aan water, gebrek aan voeding, gebrek aan Bronwater. Eigen schuld? Of toch ook de verantwoordelijkheid van hen die jou zouden moeten voeden?

Een deel groeit wel op, het schiet uit de grond, maar het groeit samen met de distels op en die zijn sterker en verdrukken jouw goede intentie. Eigen schuld? Of toch ook de omstandigheden, die jou weghouden van een goede weg. De greep van het kwaad kan jou in de tang hebben gekregen en het is razend-moeilijk om daar van los te komen.

De kans dat het zaad in goede aarde komt, dat het wortelschiet, opkomt, tot wasdom komt en vrucht kan dragen is dus best wel klein. En dan is het uiteraard zeer de vraag hoe je dat moet zien. Is het dat je een vroom leven hebt, met veel Bijbellezen, bidden en veel kerkgang? Of gaat het vooral om de eenheid van je hart, de manier waarop je ruimdenkend in het leven staat, hartelijk en gastvrij. Liefdevol en betrouwbaar.

IV

Ik kom, zoals je je kunt voorstellen, nogal wat mensen tegen die wel opgegroeid zijn met de kerk, maar die het ontgroeid zijn of die het bewust achter zich gelaten hebben. En dan maak ik ze mee, vooral bij overlijdens van dierbaren en dan denk ik bij sommigen: aan jou zouden velen een voorbeeld kunnen nemen. Het gaat niet om uiterlijke kernmerken, het gaat om de binnenkant van het hart en van je intenties. En als ik dan hoor dat een jongere enorme struggles heeft gehad en die te boven gegroeid is, of brak met een kwalijk patroon, is er diep ontzag voor haar, voor hem en denk ik: daar zouden velen een voorbeeld aan kunnen nemen.

V

En daarmee zijn we dichtbij Paulus aanbeland. Zijn missie was dat mensen een voorbeeld zouden nemen aan zijn leven met Christus, het Goede Woord. Dat Goede Woord dat hem overkomen is als een licht in de nacht, als een nieuwe weg, die hem vrijmaakte van een oude weg die dacht in hokjes. Paulus, joods van oorsprong, keerde zich eerst fel tegen Christenen. Maar toen hij Christus ontmoette, zag hij het licht. En hij ging er met de passie die bij hem hoort van getuigen. Hij was een soort van Matsiyahu, die eerst nogal in hokjes dacht, toen hij een Chassidische jood was. Maar die zich bekeerde tot een universele liefde, omdat het Licht van de Vrede veel groter is dan een hokje. Zo-ook Paulus dus. En het is enorm jammer dat Paulus zelf ook weer in hokjes is geplaatst, in enge hokjes. Paulus dacht en verkondigde ruim. Ruimhartig. En het knappe aan hem is dat hij mensen snapt en begrijpt. Omdat hij op allerlei fronten zich kan identificeren met medemensen. Hij is joods geweest, hij leeft in een filosofische wereld, hij was handenarbeider, want tentenmaker, hij weet wat lijden is, want hij heeft het meegemaakt. Hij kan zich identificeren met veel mensen, omdat hij veel verschillende levenssferen heeft gekend. Hij staat daarin in alles naast de mensen. Hij zegt als het ware: ik herken jouw vragen, jouw struggles, jouw strijd, jouw verlangen, jouw passie en je haat. Ik ken het allemaal, want ik ben er allemaal in geweest, ik heb het allemaal geleefd. Dat maakt Paulus zo'n spannende verkondiger. Hij wil verbinden, in dat Ene Grote Licht, in dat Goede Woord, dat universeel is en ten diepste over verbinding en gelijkwaardigheid gaat. Omdat het over mensen gaat, menselijke mensen. En opdat er Eens, One Day geen hokjes meer zijn, geen onderscheidende principes, geen discriminatie. Maar een vrede die alle verstand te boven gaat!

VI

*Op een dag zal dit alles veranderen,
behandel mensen gelijkwaardig,
stop het geweld, klaar met de haat.
Op een dag zullen we allen vrij zijn en trots
om onder de zelfde zon te zijn,
trotse liederen van vrijheid zingend.*

*En heel mijn leven heb ik gewacht,
heb ik gebeden om de mensen te zeggen
dat we niet meer willen vechten,
dat er geen oorlogen meer zijn
en al onze kinderen samen kunnen spelen.*

Amen

One Day: <https://www.youtube.com/watch?v=XqvKDCP5-xE>